

LO VENDRELL

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS

Número corrent, 10 céntims.

Número atrassat, 20 céntims.

PREUS DE SUSCRIPCIO

VENDRELL..	1'50 pessetas trimestre.
FORA..	1'75 >
EXTRANGER.	2 >

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració
Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remittits y reclams, á preus convencionals.

Do s' admeten escrits sense firma.

NO 'S TORNAN LOS ORIGINALS

Píldoras Palahí

85 anys que s'usan ab éxit verdaderament assombrós per la curació de la **clorosis, anèmia, opilació** y en general de las enfermetats que regoneixen per causa la **pobresa de sang.**

Dipòsit al Vendrell: Farmacia de J. ORPINELL

DIPOSIT GENERAL

Farmacia de J. Carbó, carrer Sombrerers, 18.-Barcelona

TORRE PARA VENDER

Se vende la magnífica casa-torre conocida por «Quinta la América» situada en el ensanche de esta villa, frente á la Estación del ferro carril. Está rodeada de huerto y jardin, con unos doscientos árboles frutales de todas clases, tiene agua y gas, reuniendo condiciones higiénicas recomendables.

Mide una superficie de unos treinta y un mil quinientos palmos y está afecta á un censo que puede redimirse si el comprador lo desea.

Para informes dirigirse á su propietario D. Francisco Fernandez Zorrilla, Plaza Nueva, números 17 y 18, Vendrell.

Electricitat

Timbres

per dar avis á menjadors cuynas dormitoris, etc etc.

RESSORTS especials per ventallas de botiga
Lo instala á preus econòmichs lo cerraller d' aquesta vila

Pau Socias (a) TRAUS
Se assegura son perfecte funcionament

Electricitat

Conveniencia

Comoditat

LO POLVO

CHEFDEBIEN

supleix lo sulfat de coure á las vinyas

INFORMES

A. Martorell, carrer Alt, núm. 10.-VENDRELL

ESTABLIMENT DE VETERINARIA de

Salvador Sonet

Casas Novas, núm 11.-VENDRELL

El Catalanisme apreciat per en Pi y Margall

Parla 'l Mestre; el que fou venerable Patriarca del federalisme y autonomisme espanyol, el gran català D. Francisco Pi y Margall; quins fracaments d' escrits del mateix que á continuació publicuem, honrant aixis las planas de nostre setmanari, dediquem á aquells que dihentse federals y autonomistas, ja sia per ignorancia de lo que és la autonomia, mala fé ó inconciencia, atacan al catalanisme sense tò ni só, porque si, á bon segur porque s' han assedollat més en las perniciosas y cridaneras propagandas dels periódichs unitaris, enemichs sistemátichs de la

autonomia y de la federació dels pobles, que no pas en las puras doctrinas autonómicas que ab reposat y sá criteri venia exposant en sos inimitables escrits l'home honrat y auster, el gran federal, l' inoblidable Pi y Margall.

Llegeixin los aludits:

«En qué difieren de nosotros *esos calumniados catalanistas* en quienes vemos tendencias a sustituir su nombre con el de regionalistas? En nada respecto á la organización del Estado. Unos y otros queremos autónomas las regiones dentro de la nación española. Unos y otros queremos reducir el poder central á los negocios interregionales é internacionales, y unos y otros dejamos á las regiones que se rijan en su vida interior por su propia constitución, sus propias leyes, sus propios tribunales, sus propias milicias, su propia administración y su propia hacienda.

No se dicen republicanos; pero tampoco monárquicos. Como son monárquicos bajo la monarquía, serían republicanos bajo la república.»

(De un artículo publicado en *El Nuevo Régimen*, de primer de Juny de 1901.)

«La verdadera autonomía no la queremos sino los regionalistas y los federales. Debemos unos y otros defenderla tenazmente si deseamos sacar á la Nación del abatimiento en que ha caído por las presentes desventuras y precaverla contra las que la amenazan. *No sería una República unitaria, sino la continuación del régimen monárquico, y no curaría los males de la patria.*»

(De un artículo publicado en *La Autonomía* de Janer de 1899)

«Catalanistas! vosotros sois, como nosotros, verdaderos amantes de la patria. No olvidéis que unidos podríamos facilmente transformar las condiciones de vida del país y dentro de ellas asegurar el engrandecimiento de nuestra amada Cataluña.»

(De un artículo publicado en *El Nuevo Régimen* de 25 de Juny de 1898).

«Pero ¡hay! toda resistencia es ya inútil. Entre los federales y los regionalistas de todo linaje á la federación llevaremos á nuestra España, más que al mundo pese. Es la única manera de regenerarla.»

(De un artículo publicado en *El Nuevo Régimen* de 21 de Octubre de 1899).

«Respetad á los catalanistas á par de los demás partidos. No os fijéis en sus resoluciones de hoy, más de procedimientos que de principios; fijaos en su fin principal que es la autonomía de Cataluña y las demás regiones de España.»

(De un artículo publicado en *El Nuevo Régimen* de 8 de Juny de 1901).

Ja ho sentiú lo que diu el Mestre: no us fixeu en las resoluciones d' avuy del Catalanisme, més de procediments que de principis; fixeuvos en son fi principal que s' la autonomia, y com ell diu, no olvideu que unts podríam fácilmente transformar las condiciones de vida del país y dintre d' ellas asegurar l' engrandiment de nostra estimada Catalunya.

R.

FRAGMENT del DISCURS

del president dels Jochs Florals
D. Joseph Franquesa y Gemis

Donchs be, senyors: aqueixa llengua que en son bon temps llinguè cuis per las cancelleries d' Europa, que fou la primera de las modernas en que parlaren las ciencias filosóficas y moral y que encara esta plena de vida entre tots nosaltres y sense que

'ns sentím disposats á deixárnosla pendre perque nos l' estimem avans que tot, aqueixa llengua ha sigut llensada de las "escolas ab l' ira mateixa ab que s' perseguiria un malfactor

La imposició del castellá com á llengua única dels estudis equival á la condemnaçió a perpètua ignorancia á la major part del nostre poble.

Los catalans tenen envejables abtutts per assimilarse tots los idiomas; pero vol la fatalitat que per sa especial construcció y sobretot per sa fonética tan distinta, sols ab molts anys y ab molta pena arriban á coneixer una mica l' castellá. Fins per la gent de carrera ó de molla cultura escriurel ab tota correnció es difícilíssim; parlarlo del tot bé es casi impossible. Lo llenguatge castellá parlat per catalans pert tota la seva harmonia y s' converteix en l' idioma més rebregat que s' deu parlar sobre la terra.

Y qué farán los pobres noys de primeras lletras, qué sabrán en los pochos anys en que la majoria d' ells anirà á estudi, obligats a mastegar una llengua que no han d' aprendre may? Donchs que perdran inútilment lo temps sense aprofitarse en cap ensenyansa pel gust del llegislador que no sab ó no vol saber que la llengua no es més que l' medi y no l' fi de la instrucció

Y aixó es lo que succeheix y lo que succehirá molt més ab lo darrer decret que ha tapat l' última escletxa per houç encara entrava á l' escola un raig de claror del cel, que ja no illuminava més que á la doctrina cristiaua

Ara s' ha quedat á las foscas. Ara l' encarregat de *nudrir l' enteniment* dels noys, segons lo hermós concepte que l' gran Racion Lull tenia pel mestre, se queda reduhit á saber ensenyar lo castellá. Ara 'ls noys no troban en la escola més que un inútil encauhament dintre d' un lloch enconfurnat en que sembla sentirshi tuf de quartel y farúm de presó.

Y n' surten alegres y saltironant com cabridets que han tingut entafors á la borda, pera llensarse á plé camp ó al carrer á parlar ab sos companys com Deu ha volgut que parlessen, que massa aviat que 'ls caurá al demunt la hora de no tornar á no saber lo que s' llegeixen ni entendre lo que l' mestre 'ls diu. Pot quedarlos lo consol de que quan deixin la escola y s' fassin grans no sabrán de res. Los més aplicats arribaran tot lo més a creure com article de fé lo primer paperot imprés que 'ls vindrá entre mans: los altres no cal que s' donguin pena pera repassar tan agradables lliçons: lo qui 'ls maní quan vajan á soldat, l' investigador y comissionat d' apremis y l' notari quan á la espona del lit de mort los hi reciti l' testament, sense saber lo que 'ls hi diu, sino 'ls ho esolica, be serán pron los encarregats de ferlos repassar las armonías de la dolça llengua de Cervantes.

Y si las primeras víctimas d' aqueixas desballestadas ordres son los noys pobres, no s' creguin pas que 'ls altres, los que han de rebre una instrucció superior la passin gaire més be, perque tal com esta la ensenyansa oficial á Espanya, ni l' alumne ha d' agrahir res ni 'n treurá altre saber que l' que el particularment s' aprengui tot sol y per l' esforç de sí mateix.

Oh, l' mestre! quin nom més respectable, quin nom més despertador de dolços recorts en los paisos de veritable cultura! Ditxosos dels pobles que poden estimarlo sempre, beneir sos esforços y omplir de goig sa tasca fadigosa y desinteressada! Lo mateix Jesús al baixar á la terra pera redimir los homes se complagué en anomenarse'l Mestre. Oh l' mestre! lo que 'ns ensenya l' elemental valor de las lletras, lo que 'ns ajuda á confegir los primers dictats, lo que encamina nostres passos pera emprendre sense caygudas los viaranyes de la instrucció, lo que ab sa paciència y sos afanyes ve á ser com lo generós substitut del pare, lo que 'ns nudreix ab aquella sava inmaterial que al absolvir-la la nostra anima la ennobleix y perfecciona!

Pero ¡ay! que aquí, no podém ferho aixó ¡ay! que aquí fins l' home que acaba sa carrera recorda las anyadas passadas al estudi ab angunia y aborrimient

Com no ha de passar aixís, si 'ns trobém ab que l' nostre mestre ni tant sols los ensenyá may á llegir en nostre idioma, ab que potser nos castigava estúpidament quan parlavam ab lo companyó en catala, y ab que 'ns ha fet enutjosos los temps més aixerits de la nostra existencia, mentres ell se torna-

va vell avans d' hora, escarrasantse en fernos empassar gramáticas académicas plenas de reglas contradictorias y libries enfarfegats d' historias falsas y de lliçons inútils!

Pobres mestres de Catalunya! Y quina compassió que feu més per la miseria material de vostre sou, per la miseria moral á que os condempnan sentvos ajupir fins á la humillació de semblar forasters als noys de nostra terra! Y quin prestigi hi tindréu d' aquí endevant, obligantlos fins á orar en llengua estranya, si es que no trobém lo medi de salvar la tirania de la llei, cumplintia ab lo fastich del que, obligat per fersa, paga un compte que no ha degut may, y no 'ls ensenyeu desseguida d' encomenarse á Deu en la única llengua en que l' catalá li parla quan se desentén de todas las miserias y las farsas d' aquesta vida?

Ben liuny está de mí lo pensament de combatre 'ls mérits de la llengua castellana. Per defensar la nostra no hi ha necessitat de rebaixar las altras, perque sé que todas son obra de Deu y que per representar los caràcters diferents dels pobles son todas dignas de respecte y todas ellas comunicadoras de novas fonts de coneixements. Pero sé també que per donar aqueixos fruyts han de ser apresas á gratscient y que no n' hi ha cap per bella y rica que sia que no s' fassa enutjosa al haverla de parlar per fersa, com no hi ha en lo mon cap terra per esplendida y hermosa que s' trobi, que lo li sembli deserta y trista al que hi ha de viure desterrat.

Parlant, donchs, ab tota serenitat, qué s' pretén ab la imposició del castella en todas las ensenyansas? Se pot lograr aixís millorar la cultura general?

Ah, no senyors: es cert, es certíssim que l' catalá avuy no basta pera tenir una ilustració mitjana: pero l' castellá tampoch.

Avuy las ciencias en general parlan en alemany, las més poderosas industrias en inglés, la jurisprudencia en italia y en fi lo gran transmissor de tots los coneixements de l' humanitat en francés. Cada día s' fa més convenient l' adquisició d' aqueixos idiomas en tots los paisos, y en cambi, quin extranger, sino es algun erudit passa cap ansia per coneixe l' castella?

Es tanta veritat com volgueu que l' catalá representa molt poch devant d' Espanya; pero encara es més gran veritat que l' castellá representa molt menos devant d' Europa.

Gaslis la eloqüencia que s' vulga en ponderar las ventatjas de la llengua de Castella, pero si al entrar al despaig d' un home de carrera y al acostarvos á la seva llibrería no hi veheu molts més obras extrangeras que espanyolas, desconfiu desseguida de la seva ilustració. Si es home de lletras, no s' fiu pas de son criteri; si es advocat, no hi aneu massa depressa en triarlo per vostre conseller; si es metje conserveis bé la salut perque no tingueu d' utilisar la seva ciencia.

Y devant de aqueixa crua y trista realitat, devant de la mesquina intel·lectual d' Espanya, en comptes d' aprendre nous idiomas ha arribat l' hora d' esborrar los que tením, quan lo que fa fa ta es perfeccionarlos tots y treurels del desconeixement en que se 'ls té á tots per un igual?

Y ab quin dret una llengua s' i a d' imposar á una altra? Per ventura Espanya no 'n tingué per dotzenas de llenguas sota l' seus dominis? Ara l' cap de tants sigles es hora d' adonarse de que f' nosa la nostra? Quina rahó d' Estat pot explicar la necessitat de absorbir las totas en una, quan Austria, Bélgica y Suissa, justament los paisos de major ilustració, fan gala de tenirne varias y todas ellas legalment oficials?

Nosaltres protestarém eternament d' aquest abús y d' aquesta imposició. Hi haura cap home reflexiu que pugá condemnar nostra actitud? «No y mil vegadas no» dirém ab l' il·lustrat pensador J. Novicow, parlant de pobles que senten aspiracions idénticas á las nostras: «Aqueix punyent desitj de perfeccionar sa llengua, per arribar més aviat á tenir un instrument de cultura mental, es la mellor prova de que son societats progressivas, europeas, civilizadas y no pas fatalistas, asiáticas y bárbaras. No compendre aqueixas aspiracions, no afavorirlas, no mostrarlas hi la més ardenta simpatía, es volguer l' encallament de l' inteligencia humana, es volguer la mort.»

No ha existit may cap rahó, ni excusa, ni conveniencia que llegitimi en un Estat la condemnaçió á mort de las manifestacions naturals de sos pobles.

No hi ha més rahó que la més aborrible de totes: la de la forsa, la del *quia nominor leo*. És lo mateix dret y la mateixa justa llògica ab que un Estat més fort se apodera y disposa del territori d' un altre, perque aixís li plau y li convé.

Lo que més clarament s' hi veu en aqueixa màl aconsellada política d' impossible homogeneitat son las deixallas del renaixement pagà que s' han afermat a.s païssos de rassa llatina, ofegant las llibertats populars y substituhintlas, com din perfectament l' excelent escriptor Charles Nodier, «primer per lo monstre fastigós del despotisme, y després per lo monstre encara més repugnant de la centralisació».

Lo cessarisme d' avans y l' jacobinisme actual, que son dos noms diferents d' una mateixa tirania, no tenen més qu' un sol fi. Destruhir las lleys divinas de la realitat y de la naturalesa ab que s' han format las nacionalitats històriques per encabirlas totes sola una sola opresió, y pera convertir los pobles en remats, los individus en números y ls homes tots en bestias ensinistradas, guarnidas de drets ilusoris, y a punt sempre de ser explotadas y si convé sacrificadas per aqueix Molok que 's diu Estat.

Propòsit inútil y que per la nostra part rebuljarém eternament y malehirém a totes horas perque nosaltres volém conservar nostra propia fesomia, lo nostre propi llenguatge y la nostra propia dignitat, y perque 'ns sentim plens de vida y sabem que l' igualtat sols se troba en la mort y encara ab prou feynas perque ni tan sols la mort destrueix los cossos en lo mateix temps ni ls converteix en formas y elements idéntichs.

Ajuntament

Sessió de segona convocatoria celebrada dissapte, dia 2 del corrent, baix la presència del Alcalde don Anton Martorell.

Signé aprobada l' acte de la anterior.

Se comisiona al Sr. Secretari pera que assisteixi al judici de exencions que deu celebrar la Comissió mixta de reclutament.

Lo Sr. Secretari donà lectura de la escriptura de cessió dels terrenos de Comarruga, otorgada en 25 d' Abril de 1847 per D. Salvador Serra a favor dels particulars d' aquesta vila. L' Ajuntament quedà enterat.

Vista una denuncia presentada per alguns veïns referent a que s' reutan robas brutas procedents del balneari de D. Joséph Miró en l' estany de Comarruga, la presidencia diu que pendrà las midas oportunas pera evitar la repetició d' aquest fet y que pera tractar del mateix y altres relacionats ab dits estanyes se proposa reunir als concurrents a dit lloch.

Lo senyor President donà compte de varias gestions que ha practicat pera la conservació y foment dels mercats de bous y als que se celebran en aquesta vila, y enterat l' Ajuntament ls aprova y l' autorisa pera que continúhi d' tas gestions en la forma que crega més convenient pera ls interessos de la població.

Y no haventhi cap mes assumpto de que tractar s' aixecà la sessió.

En la sessió de primera convocatoria celebrada dijous dia 7 del corrent, no s' tractà de cap assumpto important, escepte que'l senyor Alcalde donà compte d' algunas midas presas per la Junta de Sanitat, encaminadas a assegurar la salubritat pública.

Associació protectora de la Ensenyansa Catalana

Concurs de 1903.

Aquesta Associació, en virtut del article II de son Reglament, y afavorida ab lo donatiu de cinch centas pessetas per part d' un de sos generosos associats, obra un *Concurs públich* entre ls noys de nostra terra, que no passin de 15 anys, y en lo qual se distribuirà dita cantitat en los següents:

Premis.

Secció Primera.

I. Cinquanta pessetas en efectiu, al noy que ab

més correcció gramatical escriga un exercisi al dictat en idioma català.

II *Cinquanta pessetas* en efectiu, a la noya que se subjecti a un exercisi igual al anterior.

III *Cinquanta pessetas* en efectiu al noy que de mostri tenir més coneixements geogràfichs històrichs de Catalunya.

IV *Cinquanta pessetas* en efectiu a la noya que se subjecti a igual exercisi que l' anterior.

Pera cada un dels anteriors premis se concedirà un accessit de *vinticinch pessetas*.

Secció Segona.

Pera ls alumnes d' abdos sexes inscrits a las classes nocturnas de Gramatica Catalana que sosté la Associació.

I *Setanta cinch pessetas* en efectiu al alumne que ab més correcció escriga un exercisi al dictat, essent preferit, en igualtat de mèrits, lo treball del qui haja assistit ab més assiduhitat a las classes.

II *Setanta cinch pessetas* en efectiu a la alumna que se subjecti a igual exercisi que l' anterior.

Pera cada un d' aquestos dos premis se concedirà un accessit de *vinticinch pessetas*.

Bases

1.ª Quedan declarats fora de concurs los alumnes del Col·legi de Sant Jordi, aixís com las alumnas del de la Mare de Deu de Montserrat, a fi de donar millors ventajias als concursants, com tampoch podran optar als premis de la Secció primera los alumnes de la segona.

2.ª Tots los noys que desitjin concórrer al Certamen venen obligats a inscriure llurs noms en la Secretaria de la Associació (Carrer de Santa Agna, 27, principal, Col·legi de Sant Jordi) per tot lo dia 10 del prop·venent mes de Juny.

3.ª Lo sistema ortogràfich que regirà en los exercicis serà l' empleat en la redacció del present cartell.

4.ª Los exercicis de proba deurán efectuarse en una de las salas de classes del Col·legi avans esmentat, lo dia 21 de Juny (dijumenge) a las 9 del matí, comensant per la 1.ª secció y seguidament se procedirà als exercicis de la 2.ª, utilisante la tarde si fos precís.

5.ª Lo Jurat se compondrà dels senyors següents: D. Joseph Franquesa y Gomis, D. Ernest Moliné y Brasés, D. Francisco Flos y Calcat, D. Antoni Bori y Fontestà y D. Lluís Poch y Mogas.

6.ª La entrega dels premis se farà immediatament després de verificat lo veredicté del Jurat.

7.ª En cas de quedarse sense adjudicar alguns dels premis, se distribuirán las cantitats corresponents a aquell, en diferents *accessits* entre ls concurrents que hajan demostrat un mèrit relatiu.

Barcelona, 1 de Maig de 1903.—Lo President de la Associació, *Joseph Franquesa y Gomis*.—P. A. de la A. Lo Secretari, *Lluís Poch y Mogas*.

CRONICA

El mercat celebrat diumenge últim estigué bastant concorregut. Al mercadal dels bous s' hi contavan un centenar de caps, casi tot vadells; pero ls compradors sembla que s' espantín per varias rahons, la primera y principal per lo pujat dels preus a que s' cotisa l' bestiar bóvi, y segonament per la falta d' herbas en la present primavera.

De uns quants mercats ensà que l' firal dels bous se veu molt concorregut, cosa que avans no solia succehir d' una manera seguida, puig generalment després d' un mercat gros ne següían dos ó tres ab poca concurrència de caps, y ara n' han seguit quatre que s' hi han contat un centenar de caps, y en algun fins més y tot; lo que vol dir que nostre mercat de bous va guanyant cada dia en credit y nomenada.

Las garrofas que solen portarse a plassa, que per cert n' hi havia bastanta existencia, feren molta variació de preu, puig se pagaren a 7 pessetas, a 7 y h' y finalment a 7 menos h' lo quintà.

Dijous se celebrà en nostra iglesia parroquial la cerimonia de donar als noys y noyas la primera Comunió, a la que hi concorregueren prop d' un centenar, y quin acte fou presenciat per nombrosa concurrència. Lo senyor rector, avans de la cerimonia,

dirigí una plática als combregants esplicativa del acte solemne que celebravan.

A la tarde se distribuí a dits noys y noyas las estampas recordatoris de la primera Comunió.

Avuy tenen lloch en las capitals de provincia las eleccions de Senadors, per medi de compromissaris que nombran las poblacions. Nostra vila nombrá com a tals los regidors senyors Gay y Folch.

La Societat de paletas d' aquesta vila, al objecte d' evitar als particulars que emplean personal perteneixent a dita Societat los perjudicis que ls reportaria qualsevol accident que ocorregués en las obras, en virtut de la nova Lley sobre accidents del treball, han contractat un seguro colectiu ab la «Caja de Previsión y Socorro» de Barcelona, en el que hi venen compresos los paletas, manobras y peons perteneixents a la Societat.

Es d' alabar la previsió de la Societat de paletas de nostra vila.

La Caritat Cristiana d' aquesta vila ha repartit als pobres de la mateixa durant lo passat mes de Abril, los següents vales: gallina, 45; carn, 25; ous, 11; llel, 12; pa, 1; comestibles, 1; Hospital, 1; que en conjunt importan la cantitat de 179'70 pessetas.

Llegim en *Lo Camp de Tarragona*:

«Se están últimant los preparatius pera la vinguda de l' «Orfeo Català» tan esperada pels amants de la bona música y de las glorias de la terra.

En lo número vinent podrém ja donar a coneixer lo programa dels dos concerts, que com ja diguerem tindran lloch a la tarde y nit del dia 31 del corrent, Pascua de Pentecostés, en lo Teatre Principal.

Segons se 'ns diu s' ha solucionat la vaga dels fadrins fusters de la vehina vila de Arbós, que pretenían un ral més de jornal y una hora menos de treball.

L' arreglo s' ha fet concedint los patrons l' augment del ral de jornal.

Ha sigut denunciat pel fiscal de S. M. la part del article crítich de la obra d' en Santiago Ruñol *L' Héroe*, en la que s' tracta del militarisme, publicada en nostre apreciat colega *La Renaixensa*, quan l' estreno de dit drama, per en Jacinto Capella.

La denuncia está fundada en *injurias a la fuerza armada por medio de la imprenta*.

Sentim la denuncia desitjant ne surti en be de la mateixa.

Ha sigut sobressehit l' iurement lo procés instruhit per la autoritat militar contra en Geroni Estrany per la publicació en *Lo Camp de Tarragona*, d' un article que ab lo títol de «Orientació» insertà en lo número corresponent al dia 12 de Setembre del any passat.

Que sia la enhorabona.

Secció Oficial

MERCAT PUB LICH

Relació de lo recaudat en la passada setmana.

	Pesetas
3 Maig	12' 0
4 »	8'30
5 »	8'30
6 »	8'75
7 »	9'05
8 »	9'30
9 »	9'10
TOTAL	65'50

Matadero

Bestiar sacrificat en lo Matadero desde el dia 2 hasta el 8 del corrent

Llana major de 6 kilrs, 27.—Id menors, 0.—Cabrits major, 2; menors, 1.—Boví major de 60 kilos, 2; menors 1.—Tocinos, 10 Total 43 caps

Funcions religiosas

Aquesta tarde a dos quarts de quatre, ensenyansa de la doctrina cristiana, y a dos quarts de cinch Rosari y exercicis del mes de Maria ab cant y orga.

Dimecres durant la missa de dos quarts de vuit exercicis del dia 13 en honor de Sant Antoni, y tot seguit se distribuirá lo pa als pobres.

Divendres festa de Sant Isidro, a las 10 ofici so'emne ab orga y cantors.

IMP. RAMON GERMANS.—VENDRELL.

ANUNCIS

NITRAT DE SOSA

Magatzém de grans y despallas

de

Joseph Nilanova

Montserrat, 11 y 13. — VENDORRELL

XACOLATA-ORPINELL

Tots quants vulguin xacolata bó, que provin lo **Xacolata-Orpinell** que 's ven als preus de 1, 1'10, 1'25 y 1'50 pessetas la lliura. Classes especials sense canyella á 1'10, 1'25 y 1'50 pessetas la lliura.

També s' encarrega de fer cuytas especials per las casas y familias que aixís ho demanin á preus convencionals.

Joseph Orpinell

Carrer Major núm. 13. — VENDORRELL

Ramon Germans
IMPRESSORS

Impresos de tota classe, com son talonaris, facturas, targetas, programas, papé y sobres timbrats, memorandums, etc., etc. Especialitat en los luxosos y á varias tintas. Preus módichs.

Carrer del Teatre, 18. — VENDORRELL

Disponible

LA ECONOMICA

ENSOFRADORA SENS RIVAL
sistema **A. Roig**
Patent d' invenzió núm. 30.366

Premiada ab diploma d' honor y medalla d' or en la Exposició Comarcal de Vilafranca del Panadés l' any 1901.

23 pessetas cada una.

Constructor y propietari de la patent

JOAN VIDAL Y SOCIAS (llauner). — VENDORRELL

Labors agricolas á vapor

En la Redacció y Administració de *L' Art del Pagés*, Primpcesa, 11, principal primera, Barcelona, se donará rahó de las condicions económicas pera desfondar terrenos pera 'l cultiu de vinya y altras plantas, per medi dels aparatos més perfeccionats que 's coneixen fins avuy.

Per informes, dirigirse á D. Francisco X. Tobella, qui facilitará notas de preus per desfondar, desde un á tres pans de fondaria.

Fábrica de guanos y primeras materias per abonos

Guanos especiales per VINYAS y CEREALS

Anton Trillas

Carrer de Montserrat, Vendrell

casa.